

Baird T. Spalding

VIETILE MAEȘTRILOR

ÎNVĂȚĂTURILE MAEȘTRILOR
DIN EXTREMUL ORIENT

Traducere și notă introductivă:
Ilie Iliescu

EDITURA HERALD
București

Notă

Baird T. Spalding s-a născut în Anglia, într-o familie care timp de trei secole a făcut comerț cu India. A fost dus în acea țară orientală la vârsta de patru ani. Încă din tinerețe, a fost atras de problemele religioase ce ocupau un loc atât de important în gândirea oamenilor din acea parte a lumii.

În anul 1894, la vârsta de treizeci și șapte de ani, el a luat parte la o expediție a cărei descriere face obiectul volumului de față.

Baird T. Spalding și-a stabilit apoi reședința în California. A trecut foarte mult timp de la efectuarea expediției până când s-a hotărât să publice lucrarea referitoare la întâmplările din cursul acelei neobișnuite călătorii.

Viețile Maeștrilor a apărut abia în anul 1921 și a fost urmată curând de mai multe ediții. Această carte, vândută în milioane de exemplare, vine în ajutorul cititorilor interesați de problemele din plan spiritual.

CUPRINS

<i>Prefață</i>	7
----------------------	---

PARTEA ÎNTÂI

Capitolul I	
PRIMELE CONTACTE CU UN MAESTRU.....	13
Capitolul II	
CRĂCIUNUL, NAȘTEREA LUI HRISTOS.....	18
Capitolul III	
APARIȚIA UNUI CORP ÎN ALT LOC DECÂT ACELA DE UNDE DISPĂRUSE.....	21
Capitolul IV	
DEDUBLAREA UNUI CORP. CONTOPIREA A DOUĂ CORPURI DEDUBLATE.....	26
Capitolul V	
TINEREȚE VEȘNICĂ.....	29
Capitolul VI	
TEMPLUL TĂCERII. SCARA LUI IACOB. NAȘTEREA CEA NOUĂ.	32
Capitolul VII	
ÎNMULȚIREA PÂINILOR. CUVÂNTUL CREATOR. HRISTOSUL DIN OM.	39
Capitolul VIII	
MERSUL PE APE.....	48
Capitolul IX	
TEMPLUL VINDECĂRII.....	51
Capitolul X	
GÂNDIREA UNIVERSALĂ PERFECTĂ.NAȘTEREA ȘI ROLUL SPIRITUAL AL STATELOR UNITE.....	54

Capitolul XI	
FORȚA MOTRICE UNIVERSALĂ. AL ȘAPTELEA CER.....	62
Capitolul XII	
COMUNICĂRI LA DISTANȚĂ. OAMENII ZĂPEZILOR.....	64
Capitolul XIII	
UN TEMPLU VECHI DE DOUĂSPREZECE MII DE ANI. TRECEREA PRINTR-OPĂDURE ÎN FLĂCĂRI.....	68
Capitolul XIV	
PE URMELE LUI IOAN BOTEZĂTORUL. VINDECĂRI MIRACULOASE..	72
Capitolul XV	
UN CONTEMPORAN AL LUI IOAN BOTEZĂTORUL.....	74
Capitolul XVI	
VÂRSTA ȘI ASPECTUL MAEȘTRILOR. CERCETĂRI PRIVIND ACTIVITATEA LUI IOAN BOTEZĂTORUL. DISPARIȚIA INSTANTANEE A OBOSELII.....	78
Capitolul XVII	
LENEA SPIRITUALĂ A UNUI HANGIU. UN TEMPLU PE UN VÂRF DE MUNTE. VIZIUNEA DE RAZE ȘI SPECTRE.....	81
Capitolul XVIII	
RĂSĂRITUL SOARELUI LA TEMPLU. ANULAREA GRAVITĂȚII. APUS DE SOARE EXTRAORDINAR. CONCEPȚIA IMACULATĂ.....	85
Capitolul XIX	
SCRIERI SFINTE. CITIREA LOR ÎN FAȚA ADUNĂRII DE PĂSTORI...	90
Capitolul XX	
SATUL NATAL AL LUI EMIL. MAMA MAESTRULUI.....	92
Capitolul XXI	
CINA CU MAEȘTRII. DOAMNA MINUNATĂ. IUBIREA DIVINĂ. RELATIVITATEA MATERIEI. MUZICA CEREASCĂ ȘI CORUL ÎNGERILOR.....	97
Capitolul XXII	
ARHITECTURA PROTECTOARE ȘI APĂRĂTORI NATURALE. INTERPRETAREA VIZIUNII RAZELOR. ORGANIZAȚIILE CLERICALE. EU SUNT. SPIRITUL DE A SERVI.....	110
Capitolul XXIII	
TABĂRA DE IARNĂ ÎN HIMALAIA.....	118

Capitolul XXIV

SĂRBĂTORIREA REVELIONULUI. REACȚIA FAPTELOR NOASTRE SUPRĂ-NE. SIMPLITATEA UNEI VIEȚI PERFECTE.....	120
---	-----

PARTEA A DOUA

Capitolul I

TEMPLUL CRUCHI ÎN „T”. ARHIVE DATÂND DE PATRUZECI ȘI CINCI DE MII DE ANI. ORIGINEA RASEI ALBE. MAESTRUL MAEȘTRILOR ÎN PERSOANĂ.....	129
---	-----

Capitolul II

PLĂCUȚE DOCUMENT. RUGĂCIUNEA. IMAGINI DIN TRECUT. TRECEREA DE LA ȘTIINȚĂ LA SPIRITUALITATE. VALOAREA LECȚIILOR. PRINCIPIUL CREATOR.....	141
---	-----

Capitolul III

MOARTEA ȘI ÎNVIEREA LUI CHANDER SEN.....	153
--	-----

Capitolul IV

INERNUL ȘI DIAVOLUL. CERUL ȘI DUMNEZEU. CRUCEA ȘI HRISTOS, POTRIVIT LUI ISUS.....	159
--	-----

Capitolul V

ARTA DE A VINDECA PRIN SPIRIT. FACULTĂȚILE CREIERULUI. STATUETA ANIMATĂ.....	167
---	-----

Capitolul VI

CORPUL, SUFLETUL ȘI SPIRITUL. INFLUENȚA GÂNDIRII.....	172
---	-----

Capitolul VII

FLUIDELE VITALE ȘI DECĂDEREA.....	178
-----------------------------------	-----

Capitolul VIII

O CIVILIZAȚIE DE ACUM DOUĂ SUTE DE MII DE ANI. PLECAREA ÎN DEȘERTUL GOBI. VISCOLUL ȘI BANDIȚII DIN MUNȚI. LEUL ȘI MIELUL. ORIGINEA BANDIȚILOR. OSPITALITATEA LOR.....	182
---	-----

Capitolul IX	
RUINE ȘI COMORI SUB NISIPURI. ATACUL BANDIȚILOR DIN DEȘERT. CĂLĂREȚII FANTOMĂ. MASA MIRACULOASĂ DIN DEȘERT.	193
Capitolul X	
ORIGINEA RELIGIILOR. ROLUL LUI ISUS.....	203
Capitolul XI	
UN APUS DE SOARE ÎN DEȘERTUL GOBI. ISTORIA VECHIULUI IMPERIU UIGUR. DECĂDEREA LUI. DESCENDENȚII CREDINCIOȘI.....	211
Capitolul XII	
FETIȚA CREDINCIOASĂ. CAPCANA GUVERNATORULUI. INTERVENȚIA LUI ISUS ȘI A LUI BUDDHA.....	215
Capitolul XIII	
VIZITE LA CASA CEA NOUĂ. VIZITĂ LA LAMAȘI.....	231
Capitolul XIV	
VINDECAREA UNEI BĂTRÂNE OARBE. MARELE PREOT CAPĂTĂ DARUL DE A VORBI ȘI ÎN ALTE LIMBI. CUVÂNTAREA SA. PUTEREA SA ASUPRA MATERIEI.....	234
Capitolul XV	
ÎNTOARCEREA LA TABĂRA DE IARNĂ. CÂNTECUL CLOPOTELOR. MASA DE REVELION LA TEMPLUL CRUCII ÎN „T”. CUVÂNTAREA LUI ISUS.....	241

PARTEA A TREIA

Capitolul I	
TREI ZILE ÎN CER. RELUAREA LUCRĂRILOR ARHEOLOGICE. DIFERITE MINUNI. CUVÂNTAREA LUI ISUS DESPRE GÂNDIREA CREATOARE.....	253
Capitolul II	
AMENINȚĂRI ASUPRA SATULUI CRUCII ÎN „T”. MÂNIA UNUI MAESTRU. TRATATIVE NECLARE CU BANDIȚII.....	261

Capitolul III

O SEARĂ LINIȘTITĂ CU ISUS. COMUNICAREA DIRECTĂ A GÂNDULUI. RAZELE ALBE ALE LUMINII PURE. PRINCIPIUL DISTRUGERII RĂULUI..... 268

Capitolul IV

ATACAREA SATULUI DE CĂTRE PATRU MII DE CĂLĂREȚI. RUGĂCIUNEA LUI ISUS. BARIERA MIRACULOASĂ. BANDIȚII SE OMOARĂ ÎNTRE EI. SALVAREA RĂNIȚILOR..... 274

Capitolul V

UNUL DINTRE EXPLORATORI SE ELIBEREAZĂ DE TRECUT. CELE TREI ETAPE ALE ÎMPLINIRII DIVINE..... 279

Capitolul VI

MUNI. EVOLUȚIA GÂNDIRII OMENEȘTI. SFÂRȘITUL TIRANIILOR ȘI AL SUPERSTIȚIILOR..... 285

Capitolul VII

ENERGIA VIBRANTĂ SUPERIOARĂ. SOARELE CENTRAL. NAȘTEREA PLANETELOR. APARIȚIA OMULUI ÎN SISTEMUL SOLAR..... 293

Capitolul VIII

VIZIUNI DESPRE ETERNITATE. LHASA. MARELE PREOT. PLĂCUȚA CARE CÂNTĂ..... 305

Capitolul IX

DALAI-LAMA. CELE ZECE PORUNCI EXPUSE DE MARELE PREOT..... 312

Capitolul X

PREȚIOASELE PLĂCUȚE VORBITOARE. A DOUA AUDIENȚĂ LA DALAI-LAMA. ISTORIA PLĂCUȚELOR..... 319

Capitolul XI

FOLCLOR TIBETAN. LAMAȘII RĂTĂCITORI. DISCIPOLUL CARE RÂDE. EVERESTUL. TEMPLUL DE LA PORA-TAT-SANGA..... 328

Capitolul XII

ÎNCERCAREA ZADARNICĂ DE ASCENSIUNE LA TEMPLU. ASCENSIUNEA PRIN LEVITAȚIE. CUVÂNTAREA MARELUI PURIDJI. A.U.M. LUMINA ALBĂ PURĂ. IMACULATA CONCEPȚIE..... 336

Capitolul XIII

PLECAREA DE LA PORA-TAT-SANGA. MARȘUL RAPID AL
CARAVANEI. CUVÂNTAREA LUI EMIL DESPRE CONCENTRAREA
GÂNDIRII ȘI ADORAREA LUI DUMNEZEU..... 343

Capitolul XIV

WELDON, SCEPTICUL, ÎL RECUNOAȘATE PE ISUS, CUVÂNTAREA
LUI ISUS DESPRE RAZELE COSMICE. PERFECȚIUNEA UMANĂ..... 349

Capitolul XV

COMENTARIILE LUI ISUS ASUPRA BIBLIEI. FORȚA CUVÂNTULUI
DUMNEZEU. HRISTOSUL LUI DUMNEZEU..... 356

Capitolul XVI

FIGURI ANGELICE. MARELE RISHI CU TIGRUL. UN PELERINAJ
DE CINCI SUTE DE MII DE PELERINI. O LEGENDĂ HINDUSĂ..... 364

Capitolul XVII

COMENTARII ASUPRA BIBLIEI. LEGEA RĂSPLETEI (KARMA).
RASA ARIANĂ. CRONOLOGIA ARHAICĂ. MAREA PIRAMIDĂ.... 369

Capitolul XVIII

COMENTARIILE LUI ISUS ASUPRA PSALMULUI 23 ȘI ASUPRA
PROPRIEI SALE VIEȚI..... 383

DESPRE BIRD T. SPALDING..... 388

PREFAȚĂ

În anul 1928, domnul Paul Dupuy, pe atunci director al ziarului „Le Petit Parisien”, mi-a dăruit ediția originală americană a cărții *Viața Maeștrilor*. Această carte m-a pasionat într-o asemenea măsură încât, timp de trei zile, necesare lecturii ei inițiale, mâncarea și somnul le-am lăsat pe ultimul plan. Am scris după aceea autorului și editorilor, fără să primesc vreun răspuns, în ciuda eforturilor depuse împreună cu niște prieteni americani vreme de mai mulți ani.

Tradusesem cartea în anul 1937 și făcusem să circule douăsprezece copii dactilografiate. Aflând de la cei care le-au citit, că lucrarea prezenta interes și că ea ar fi bine primită de publicul francez, am publicat în anul 1946 prima ediție, fără autorizația lui Spalding, zicându-mi că singurul risc posibil ar consta în a-i înmâna drepturile bănești cuvenite cât mai repede cu putință.

Un an mai târziu, în 1947, după nouăsprezece ani de așteptare, mă aflam singur în biroul meu din Paris, când o voce venită din lumea invizibilă mi-a spus că dacă aș pleca fără întârziere în Statele Unite, l-aș întâlni acolo pe Spalding și că dacă nu mă duc imediat, nu voi mai avea o asemenea ocazie cât timp voi trăi. Timp de trei zile, vocea s-a făcut auzită la aceeași oră atât de autoritar încât am fost convinși de autenticitatea mesajului venit dintr-o lume transomenească. Având deplină încredere în acest mesaj, am plecat cu primul avion.

Într-adevăr, nu am avut de ce să fiu decepționat. O uluitoare suită de coincidențe „întâmplătoare”, a făcut ca să-l întâlnesc cu ușurință pe Spalding la New York, să-l prezint prietenilor mei sceptici și să petrec o săptămână întreagă cu el. A fost de acord cu publicarea traducerii mele în limba franceză, cu condiția ca eu să răspund la întreaga corespondență referitoare la lucrarea tradusă și să accept să discut în mod direct cu persoanele interesate de acest subiect.

De atunci au apărut mai multe ediții și a trebuit să răspund la foarte multe scrisori. Una din întrebările care mi se puneau cel mai des era următoarea: „Este această carte o ficțiune, sau relatarea unei călătorii reale?” La care Spalding răspunde sistematic: „Fiecare să ia din cartea mea ceea ce este bun pentru el și să creadă ceea ce convine gradului său de evoluție”.

Fiind inginer și obișnuit să verific ori de câte ori este posibil materialitatea faptelor privitoare la noțiuni noi, am studiat cele trei tipuri principale de probe: proba materială, proba cu martori și proba spirituală. În ce privește Viața Maeștrilor, părerea mea este că cele trei feluri de probe pledează în sprijinul autenticității relatărilor de acolo.

Însă puțin câte puțin, îndoiala mi s-a strecurat în suflet. De fapt, nu aveam altă probă materială decât existența unei rețele de personalități nevăzute, din care una mă călăuzise spre Spalding. Cât despre probele cu martori, nu aveam nici una, căci Spalding refuza să afirme formal autenticitatea întâmplărilor din cartea lui. Îmi spusese însă că dacă aș merge în India, aș găsi urmele trecerii lui la un Maestru care locuiește în munți, aproape de portul Cocanada, în golful Bengal.

Viața Maeștrilor ocupa un loc atât de important în mintea mea încât m-am hotărât să verific afirmațiile lui Spalding la fața locului. A trebuit să am răbdare încă zece ani, până când să-mi pun în practică acest proiect – adică după două zeci și nouă de ani de la prima lectură și de la cea dintâi dorință de a face o experiență similară. Într-o zi, la Paris, am prânzit cu un francez în vârstă, care fusese în India; mi-a spus că el cunoaște Cocanada, că întâlnise Maeștri și că, dacă mă voi duce acolo, voi fi întâmpinat de un om îmbrăcat în alb, care mă va călăuzi și că acest om va fi Jast, unul din Maeștrii despre care se vorbește în carte.

Câteva luni mai târziu, spre sfârșitul anului 1957, am hotărât să pornesc în această călătorie și am renunțat pentru o perioadă de două luni la toate preocupările mele de până atunci. Mi-am luat biletul de călătorie de la agenția Cook, ca oricare turist, urmând să străbat ruta ce făcea turul Indiei de la Bombay la Bombay, trecând prin Himalaya și Cocanada. La zece zile de la sosirea mea pe acest subcontinent unde nu cunoșteam

absolut pe nimeni, mai multe întâmplări fericite și coincidențe ciudate m-au ajutat să întâlnesc niște mari yoghini. Am înțeles că o întreagă rețea de entități nevăzute era gata să mă călăuzească și m-am lăsat condus, observând cu mare atenție toate noutățile întâlnite în cale. De exemplu, am avut fericita ocazie de a fi primit de principalul colaborator al lui Dalai Lama, într-un templu dintr-o regiune ce figura pe traseul pe care îl stabilisem. Am fost de asemenea primit în audiență de către unul din cei patru prelați ai Indiei, Sankaracharya din Kanchi, de a cărui existență nu știam nimic înainte de a părăsi Franța. În ce privește Cocanada, omul în alb a venit să mă întâmpine la o oră după sosirea mea acolo și s-a ocupat de mine aproape toată săptămâna. Când l-am întrebat cine l-a îndreptat spre mine, mi-a răspuns simplu: „Firește că Dumnezeu”. Nu am mai putut căpăta un alt răspuns de la această persoană, despre care mi se spusese la Paris că trebuie să fie Jast și care s-a dovedit a fi un om înzestrat cu cel mai frumos caracter ce mi-a fost dat să întâlnesc vreodată.

El s-a prezentat sub numele de Krupa Rao și m-a condus în munții din apropiere, la un mare yoghin, șeful unui ashram. Acest yoghin m-a primit ca pe un prieten și m-a întrebat dacă vreau să rămân zece zile sau zece ani cu el ca să învăț cum să depășesc gândirea omenească și să ating starea de extaz. I-am răspuns că nu puteam să rămân, că mă aștepta taxiul, că nu aveam nici un bagaj cu mine și că obligații profesionale și de familie mă presau să mă întorc imediat în Franța. Am acceptat totuși să-i fiu oaspete până a doua zi, 1 ianuarie 1958, petrecând sub acoperișul lui restul zilei și o noapte de neuitat. El îl cunoscuse pe Spalding și mi-a arătat documente ce confirmau trecerea lui pe acolo în cursul anului 1935.

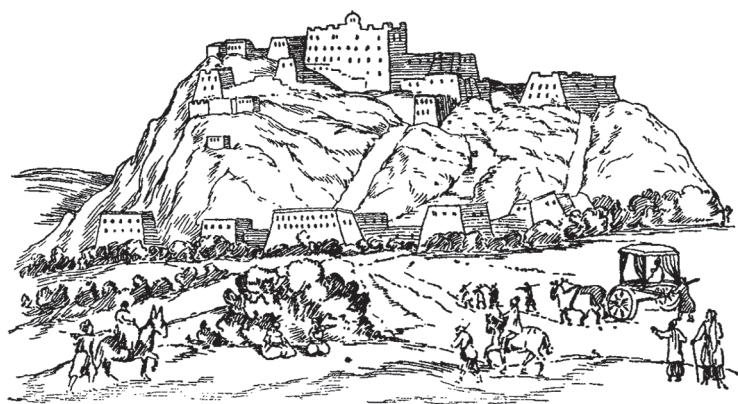
Prezenta prefață fiind destinată să-l ajute pe cititor să-și facă o părere asupra autenticității textului lucrării lui Spalding, mai degrabă decât să relateze amănuntele călătoriei mele, vreau să mai precizez că eu nu am văzut niciodată vreo persoană dematerializându-se sau materializându-se din nou. Cu toate acestea, sunt pe deplin convins că acest gen de fenomene este posibil. Tradiția noastră are multe exemple de acest fel. Să amintim, printre altele, de Îngerul Vestitor care a venit la

Maria, mama lui Isus și la Elisabeta, mama lui Ioan Botezătorul, de venirea lui Melchisedec pe pământ în timpul lui Avraam, de îngerii care au dat la o parte piatra ce pecetluia mormântul lui Isus, sau de cei care au deschis în mod supranatural porțile închisorii Apostolilor Petru și Pavel. Este posibil ca scene de acest gen să-i fi fost arătate lui Spalding de către ființe în stare să-i ridice viziunea până în planul astral, sau să-l ajute să intre într-o stare de extaz, sau să-i provoace vise, sau, pur și simplu, să-i comunice astfel de informații pe care acesta le nota, sau să ia cunoștință de ele prin alte metode pe care noi nu le cunoaștem. Călătoria pe care am făcut-o nu mi-a furnizat nici o probă cu martori în legătură cu acest subiect, ci doar certitudinea că există o ierarhie fundamentală a personalităților invizibile, reunite într-o rețea și capabile să conducă un muritor ca mine prin greutăți ce ar fi putut să-mi pună sănătatea sau chiar viața în pericol. În multe localități, venirea mea fusese, ca să zic așa, anunțată de mai înainte, iar în două locuri, separate de o distanță de 2.500 kilometri, gazdele mele m-au botezat cu același nume indian – Narayana, fără ca între ele să fi existat vreo posibilitate de comunicare materială.

Am făcut, de asemenea, fotografii. La șaiszeci de ani de la data expediției întreprinse de Spalding, cea mai mare parte a personajelor pe care le-a descris muriseră de bătrânețe sau în alt fel. Dar am întâlnit persoane și am văzut peisaje atât de asemănătoare cu cele din Viața Maeștrilor, încât îmi permit să le pun sub ochii cititorilor, oferindu-le această ediție a unei cărți care a făcut mult bine celor care i-au acordat prețuire.

Louis Colombelle

PARTEA ÎNTÂI

Capitolul I

PRIMELE CONTACTE CU UN MAESTRU

Preocupările actuale din domeniul spiritual, izvorâte dintr-o sete de cunoaștere a adevărului despre marii învățători ai lumii, m-au determinat să contribui și eu la acest vast proces de căutare a unei alte lumi, cu expunerea experienței pe care am trăit-o în preajma Maeștrilor din Extremul Orient. În capitolele lucrării de față eu nu caut să prezint un nou cult sau o religie nouă. Eu nu fac decât un rezumat al experiențelor trăite alături de Maeștri, pentru a scoate la lumină marile adevăruri fundamentale ale învățăturii lor.

Pentru a confirma aceste însemnări, ar fi necesar tot atâta timp cât a trebuit să muncim în cadrul expediției la care am luat parte alături de colegii mei. Într-adevăr, Maeștrii sunt răspândiți pe un teritoriu întins, iar cercetările noastre metafizice au acoperit o mare parte din India, Tibet, China și Persia, actualul Iran.

Expediția era formată din unsprezece oameni de știință de valoare, care își consacraseră cea mai mare parte a vieții lor activității de cercetare. Ne-am impus să nu acceptăm nimic fără un control riguros și, în consecință, să nu acceptăm *a priori* nimic ca fiind adevărat. Dacă atunci când am pornit în această călătorie eram cu totul sceptici, în schimb, când am plecat de acolo, eram atât de convinși de realitatea celor trăite, încât trei dintre noi, convertiți la învăătura pe care au primit-o în cursul expediției, s-au întors și au hotărât să rămână acolo până când vor fi fost în stare să trăiască viața de Maestru și să îndeplinească aceleași lucrări ca și ale acestora.

Cei care ne-au acordat tot ajutorul lor în munca de cercetare pe care am întreprins-o, ne-au rugat stăruitor să-i menționăm prin pseudonime, în cazul în care ne-am publica experiențele trăite alături de ei. Am ținut seama de rugămintea lor și m-am conformat pe deplin acestei dorințe. Nu voi relata, în această

lucrare, decât fapte verificate, folosind în expunerea lor, pe cât este posibil, cuvintele și expresiile persoanelor pe care le-am întâlnit și cu care am împărțit viața de zi cu zi în această expediție.

Încă de la început, printre condițiile unei bune desfășurări a muncii noastre, ne-a fost impusă și următoarea: trebuia să acceptăm *a priori*, ca un fapt, orice întâmplare la care vom fi martori. Nu trebuia să cerem nici un fel de explicație înainte de a fi pătruns în miezul lucrurilor, de a ne fi însușit lecțiile pe care ni le vor preda și de a fi trăit și observat viața lor de fiecare zi. Noi trebuia să-i însoțim pe Maeștri, să trăim împreună cu ei, să rămânem alături de ei cât am fi dorit, să le punem orice fel de întrebări, să aprofundăm după dorința noastră orice am fi văzut și apoi să tragem propriile concluzii. După care eram liberi să considerăm cele văzute drept fapte reale sau simple iluzii.

Nu a existat din partea lor nici cea mai neînsemnată strădanie de a influența modul nostru de a judeca, indiferent despre ce fenomen ar fi fost vorba. Ideea lor dominantă era aceea că ei nu doreau ca noi să acceptăm ca real un fenomen pe care nu l-am observat prea bine, numai pe baza încrederii pe care le-am fi acordat-o. Tot așa voi proceda și eu față de cititor, lăsându-i libertatea de a crede sau nu, potrivit concepțiilor lui, dacă ceea ce voi relata în continuare s-a întâmplat cu adevărat.

Ne aflam în India de vreo doi ani, foarte preocupați de munca de cercetare, când, întâmplător sau nu, l-am întâlnit pe Maestrul pe care îl voi numi Emil. Într-una din zile, pe când mă plimbam pe străzile orașului, atenția mi-a fost atrasă de un grup destul de numeros de oameni. Am observat că aceștia priveau cu interes la unul din acei magicieni ambulanți sau faghiri, atât de răspândiți în India. M-am apropiat de grup și am remarcat imediat în apropierea mea un bărbat în vârstă care, după înfățișare, se vedea clar că nu aparținea castei din care făceau parte acei spectatori ocazionali.

M-a privit și m-a întrebat dacă mă aflam în India de mai mult timp. Am răspuns: „De aproximativ doi ani”. Mi-a zis apoi: „Sunteți englez?” „Nu, american”, a fost răspunsul meu.

Surprins dar și încântat de a fi întâlnit o persoană care îmi vorbea în limba mea, l-am rugat să-mi explice ce părere avea despre acest spectacol: „O! veți întâlni destul de des astfel de

oameni în India. Ei sunt numiți fachiri, magicieni sau hipnotizatori și pe bună dreptate sunt considerați astfel”, a fost răspunsul lui și a continuat: „Dar în spatele a tot ce ne înșeală privirea în spectacolul lor, există un sens spiritual adânc, pe care un număr foarte redus de oameni îl poate sesiza. Fără îndoială, acesta va ieși la lumină cândva. Dar ceea ce vedeți nu este decât umbra unei realități. Toate acestea dau naștere la multe comentarii, dar cei care analizează fenomenul par să nu fi reușit să descopere adevărul. Și totuși, există, cu siguranță, ceva în spatele a ceea ce ne oferă acest spectacol”.

După aceea ne-am despărțit și nu ne-am mai întâlnit decât cu totul întâmplător, în următoarele patru luni. În cursul cercetărilor pe care le efectuam în cadrul cercului nostru de oameni de știință, ne-am confruntat cu o problemă care ne-a dat foarte multă bătaie de cap și care părea că nu-și va putea găsi rezolvarea. Era o situație destul de neplăcută, care ne îngrijora destul de mult. La câteva zile după apariția acestei probleme, l-am întâlnit din nou pe Emil. M-a întrebat despre cauza îngrijorării mele și a început să-mi vorbească despre impasul în care ne aflam în rezolvarea problemei care ne frământa. Am rămas uluit căci știam, în mod sigur, că nimeni nu vorbise despre aceasta, în afara cercului nostru. Părea așa de bine pus la curent cu această situație, încât am avut impresia că el cunoaște pe deplin problema respectivă. Și dacă tot o cunoștea, mi-am zis că nu are nici un rost să-i ascund ceva și că este cazul să-i vorbesc deschis, așa cum am și făcut, de altfel. Mi-a spus apoi că avea ceva cunoștințe legate de preocuparea noastră și că se va strădui să ne dea o mână de ajutor.

După o zi sau două, totul era clarificat și problema a fost rezolvată. Am rămas cu toții uimiți de cele întâmplate, dar nu după mult timp, preocupați cu alte lucrări, am uitat aproape de felul în care am fost ajutați. De atunci a devenit un obicei ca să apelez prietenește la Emil, atunci când ne confruntam cu diferite greutăți în cercetările noastre. Se părea că dificultățile pe care le întâmpinam dispăreau de îndată ce discutam cu el.

Colegii mei fuseseră prezentați lui Emil, dar eu nu le spuseseam nimic despre el. În acea perioadă citisem deja unele cărți, alese de Emil, despre tradițiile hinduse și eram pe deplin

convins că el este un adept. Se trezise curiozitatea în mine și interesul pentru acest studiu devenea mai puternic, o dată cu trecerea timpului.

Într-o duminică după amiază, mergeam cu el pe un câmp, când mi-a atras atenția asupra unui porumbel care se rotea pe deasupra capetelor noastre. Mi-a spus că acel porumbel îl caută. S-a oprit, fără să mai facă vreo mișcare și de îndată pasărea s-a așezat pe brațul său întins. Emil mi-a spus că porumbelul i-a adus un mesaj de la fratele său care trăia în nordul Indiei. Acesta, adept al aceleiași doctrine, nu atinsese încă acea stare de conștiință care să-i permită o comunicare directă. Fratele lui apela deci la acest mijloc de comunicare. Am descoperit mai târziu că Maeștrii posedă facultatea de a comunica direct și instantaneu între ei prin transmiterea gândului, sau, așa cum susțineau, a unei forțe mai subtile decât electricitatea în cazul transmisiei fără fir.

Am început să-i pun întrebări despre acest fenomen. Emil mi-a demonstrat că putea să cheme păsările la el și să le dirijeze zborul, că florile și arborii se înclinau în fața lui și că animalele sălbatice se apropiau de el fără teamă. În prezența mea a despărțit doi șacali care se băteau pentru trupul unui mic animal pe care-l vânașera. La apropierea lui, au încetat să se mai lupte pentru pradă și-au pus încrezători capetele în mâinile întinse ale lui Emil și apoi și-au continuat liniștiți masa. El mi-a dat chiar să țin în brațe unul din aceste animale.

După această întâmplare, mi-a spus: Eul muritor, care poate fi văzut, nu este în stare să facă asemenea lucruri. Există un Eu mai adevărat și mai profund, acela pe care voi îl numiți Dumnezeu. Este Dumnezeu din mine, Dumnezeuul atotputernic care se exprimă prin mine și care face aceste lucruri. Prin mine însumi, prin Eul meu muritor, eu nu pot să fac nimic. Trebuie ca eu să înlătur cu totul exteriorul, pentru a lăsa să vorbească și să se manifeste liber eul real, acel „EU SUNT”. Dacă las să înflorească marea iubire a lui Dumnezeu, eu pot face ceea ce ai văzut. Lăsând-o să se împrăștie prin tine asupra tuturor creaturilor, nu te vei mai teme de nimic și nu ți se va mai întâmpla nimic rău.

În acel timp Emil îmi predă lecții zilnic. Se întâmpla ca el să apară pe neașteptate în camera mea, chiar și atunci când avusesem grijă să încui ușa cu cheia. La început acest mod de

apariție m-a tulburat, dar după aceea am observat că a înțeles că acceptasem acest fel de a fi vizitat ca pe un fapt obișnuit. M-am familiarizat cu acest obicei al lui și de aceea lăsam ușa neîncuiată, pentru a-i putea oferi posibilitatea de a intra ori de câte ori dorea. Încrederea pe care i-o acordam părea să-i facă plăcere. Nu reușeam să-i înțeleg toate lecțiile și nici să le accept în totalitate. De altfel, în ciuda a tot ce vedeam în Orient, nu am fost niciodată în stare să accept lucrurile în mod automat. Mi-au trebuit ani întregi pentru a înțelege sensul spiritual adânc al vieții Maeștrilor.

Își îndeplineau munca fără ostentație, cu o simplitate desăvârșită, copilărească. Ei știau că sunt protejați de puterea iubirii. Ei o cultivă până la a face ca natura să-i iubească și să le fie prietenă. În fiecare an, animalele sălbatice și șerpii ucid mii de oameni pe acest pământ. Dar acești Maeștri proiectează în afara lor o asemenea forță de iubire din interior încât șerpii și fiarele nu le fac nici un rău.

Ei trăiesc adeseori în junglele cele mai sălbatice. Uneori își întind trupul la intrarea vreunui sat pentru a-l apăra de atacul feroce al acestor animale. Lor nu li se întâmplă nimic rău și nici satului pe care-l protejează în acest fel. La nevoie, ei merg pe apă, trec prin foc, călătoresc fără să fie văzuți și fac multe alte lucruri miraculoase pentru ochii noștri, pe care numai o ființă înzestrată cu puteri supranaturale ar putea să le facă.

Există o asemănare izbitoare între viața și doctrina lui Isus din Nazaret și viața și doctrina acestor Maeștri. Se consideră că este cu totul imposibil unui om să-și capete pâinea zilnică direct din Universal, să triumfe asupra morții și să facă aceleași minuni pe care le-a făcut Isus pe pământ în timpul încarnării lui. Maeștrii duc o viață asemănătoare. Tot ce le este de trebuință în viața de zi cu zi, inclusiv hrana, îmbrăcămintea și banii, ei obțin direct din Universal. Ei triumfă asupra morții și numeroși sunt aceia care depășesc vârsta de cinci sute de ani. În acest sens documentele pe care le-am cercetat ne-au confirmat adevărul afirmațiilor lor. Unele culte hinduse par să-și aibă originea în doctrina lor. Maeștrii sunt în număr foarte mic în India. Ei consideră de asemenea că numărul discipolilor trebuie să fie, prin forța lucrurilor, foarte limitat. Pot, în schimb, să intre în

legătură cu un număr foarte mare de discipoli în invizibil. Se pare că cea mai mare parte a muncii lor este dirijată în invizibil, pentru a ajuta toate sufletele receptive la învățăturile lor.

Doctrina lui Emil a constituit baza muncii de cercetare pe care a trebuit s-o desfășurăm timp de mulți ani, după aceea, în cadrul celei de a treia expediții în aceste regiuni. Expediția aceasta a durat trei ani și jumătate, în timpul căreia am trăit permanent alături de Maeștri, am călătorit cu ei, le-am observat viața și munca lor zilnică în India, în Tibet, în China și în Iran.

Capitolul II

CRĂCIUNUL, NAȘTEREA LUI HRISTOS

Cea de-a treia expediție a noastră a fost consacrată în întregime cercetărilor metafizice. Punctul de plecare l-a constituit Potal, un cătun hindus îndepărtat, în care s-au adunat toți membrii ei. Îi scrisesem lui Emil că vom sosi acolo, dar nu i-am comunicat nimic în legătură cu scopul călătoriei noastre și nici despre numărul participanților. Spre marea noastră surpriză, am constatat că Emil și cei care-l însoțeau pregătiseră tot ce era necesar cazării noastre și că știau în amănunțime planul misiunii ce urma s-o îndeplinim. Emil ne fusese de mare ajutor în India meridională, dar serviciile pe care ni le-a făcut din momentul plecării noastre în expediție cu greu pot fi descrise în cuvinte. Întregul merit pentru reușita expediției îi revine atât lui cât și sufletelor minunate pe care le-am întâlnit în peregrinările noastre.

Am sosit la Potal, punctul de plecare al expediției, destul de târziu în după amiaza zilei de 22 decembrie 1894. Urma să pornim la drum în această expediție, pe care o consider drept cea mai memorabilă din viața noastră, în dimineața zilei de Crăciun. Nu voi uita niciodată cuvintele pe care Emil ni le-a adresat în zorii acelei zile. Deși nu căpătase o educație englezască și nici nu părăsese vreodată Extremul Orient, el vorbea englezește corect.